

LUND UNIVERSITY

Remissyttrande: Delbetänkandet Skärpta straff för vapenbrott (SOU 2014:7)

Träskman, Per Ole

2014

Document Version: Förlagets slutgiltiga version

Link to publication

Citation for published version (APA): Träskman, P. O. (2014). Remissyttrande: Delbetänkandet Skärpta straff för vapenbrott (SOU 2014:7).

Total number of authors: 1

Creative Commons License: Ospecificerad

General rights

Unless other specific re-use rights are stated the following general rights apply:

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights. • Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study

or research.

You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Read more about Creative commons licenses: https://creativecommons.org/licenses/

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

LUND UNIVERSITY

PO Box 117 221 00 Lund +46 46-222 00 00

YTTRANDE

2014-03-07

Dnr V 2014/486

1

LUNDS UNIVERSITET

Juridiska fakultetsstyrelsen Seniorprofessor Per Ole Träskman

Remiss: Delbetänkandet Skärpta straff för vapenbrott (SOU 2014:7)

Ju2014/1153/L4

Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet, som anmodats att yttra sig över rubricerat betänkande, får härmed avge följande yttrande, som utarbetats av seniorprofessor Per Ole Träskman.

Utredningen föreslår att straffskalan för grovt vapenbrott ändras så att det för grovt vapenbrott ska dömas till fängelse i lägst ett år och högst fyra år samtidigt som det införs ett synnerligen grovt brott där det stadgas fängelse i lägst tre år och högst sex år. Utredningen motiverar denna lösning med att straffen för den stora merparten av allvarliga vapenbrott härigenom skärps samtidigt som möjligheten till en nyanserad straffmätning ökar genom att straffskalan totalt sett blir vidare. Av "lagestetiska skäl" föreslår utredningen också att straffskalan för vapenbrott av normalgraden justeras. Men det inskärps att avsikten med den höjningen inte är att skärpa straffen för vapenbrott av normalgraden. Däremot är det enligt utredningen oundvikligt att den höjning av minimistraffet för grovt vapenbrott som föreslås kommer att leda till en viss skärpning också avseende vapenbrott av normalgraden.

Utredningen föreslår vidare vissa justeringar av de omständigheter som särskilt ska beaktas vid rubriceringen och straffmätningen av vapenbrott (s.k. kvalifikationsgrunder). Juridiska fakultetsstyrelsen har inte några invändningar mot dessa förslag – de förefaller väl avvägda.

Men den springade frågan är om det finns ett reellt rättspolitiskt behov av att skärpa straffen och vilka praktiska konsekvenser lagändringen kommer att få. Till denna del förefaller utredningen ha varit bunden av det uppdrag som den har fått. Utredningens egen bedömning av behovet av en straffskärpning är kort och återhållande. Det starkaste argumentet som utredningen förefaller finna är att skärpningen ligger i tråd med de skärpningar som har genomförts under de senaste åren särskilt när det gäller grova våldsbrott. Juridiska fakultetsstyrelsen nöjer sig med att framföra en viss skepticism mot behovet av en skärpning.

Enligt delegation